

Αγόρου Νίκος

Περιεχόμενα

[00:01:15-00:05:50] Πόλεμος στο Δίστρατο	1
[00: 07: 38 -00:08:56] Πως ήταν η Κόνιτσα όταν ήρθες εδώ;.....	2
[00:08:56- 00:13:53] Υλοτόμος	3
[00:13:53-00:15:36-] Οικία Χάμκως και χτίσιμο Αγίου Νικολάου	3
[00:15:36- 00:18:56] Για τον πάτερ Κοσμά έχεις ακούσει τίποτα;	4
[00:28:56- 00:32:36] Τραγούδια: Το γιατρό+ βλάχικο του γάμου.....	4

[00:01:15-00:05:50] Πόλεμος στο Δίστρατο

Έτος γεννήσεως 1932, το '40 ήρθαν οι Γερμανοί. Ήρθαν οι Ιταλοί πρώτα ήμαν 8 χρονών, ήμαν στο Δίστρατο. Είχαν γεμίσει η πλατεία Ιταλοί.

Βάλαν εκεί, φωνάζανε, βάλαν φωτιές. Λοιπόν, στο σπίτι μου ο πατέρας μου είχε μία γαιδούρα, η γαιδούρα είχε ένα πουλαράκι, μικρό βοσκούσε πέρα.

Ήρθε η γαιδούρα στο σπίτι και έκανε "γου γου γου",μου λέει ο πατέρας μου: "τί φωνάζει η γαιδούρα, το πουλαράκι δεν ήρθε". Πάω στην πλατεία, στην 'μπαρίκα' που το λέμε εμείς στην εκκλησία στην Παναγία...το ψήνανε στη σουβλα... το πουλαράκι. Τρώγανε γάτες.., όλα! Λοιπόν,εε σε λίγο την άλλη μέρα άρχισε πόλεμος. Εκεί ο στρατός ο δικός μας απέναντι και τους έβαλε σκοτώθηκαν: Mama, mama..ακούγονταν, είχαν εκεί νοσοκομείο, όλα.Είχε μεγάλη μάχη εκεί Λοιπόν, μετά ήρθαν.. Τελειώσαμε με τους Ιταλούς. Ήρθαν οι Γερμανοί δώσαμε φωτιά έκαψαν όλο το Δίστρατο.. Και όποιοι έτρεχαν για να κρυφτούν "μπαμ" πάρτους κάτω. Και ήταν κάτι γερόντοι τους βρίσκανε στο σπίτι εκεί τους σκοτώσανε. μετά που γυρίσαμε εμείς, γιατί είχαμε φύγει στο βουνό, τους βρήκαμε σπίτι σκοτωμένους. Οι Γερμανοί ήτανε βάρβαροι. Λοιπόν, μπήκανε στα σπίτια, κάψανε σπίτια, οι Γερμανοί. Οι Ιταλοί δεν έκαναν τίποτα ζητούσαν: «rocco pane, rocco pane».

00:03:20 Οι Γερμανοί έκαναν ζημιά πολύ, σκοτώσανε πολλούς. Μετά ήρθε ο εμφύλιος ο πόλεμος.

Αυτό ήταν το χειρότερο, χτυπούσαν την πόρτα, ήταν ψέματα. Ήλεγαν είμαστε στρατό. Περάσαν οι αντάρτες σας πήραν τίποτα; Μας πήραν και δεν μας άφησαν τίποτα. Τους έπαιρναν και όταν σηκωνόμουν εγώ το πρωί ήταν σκοτωμένοι μέσα στην αυλή. ήλεγαν ψέματα, ήλεγαν ότι ήτανε στρατό και ήταν αντάρτες στο χωριό. Παπ και με τις κονσέρβες, αν δεν είχαν μαχαίρια. Τραβήξαμε πάρα πολλά κορίτσια πάρα πολλά. Τί άλλο να σας πω πάλι..

- Στα βουνά φεύγατε μόνοι σας ή με το στρατό;

- Μόνοι μας φεύγαμε, μόνοι μας. Ξέραμε τα βουνά, όλο βουνά και καταφύγια έχει εκεί πάνω.

-[00:05:50-00: 07: 38] Ποια είναι η εκκλησία του χωριού;

- Η Παναγία στην πλατεία, ο άγιος Σωτήρας.

- Κάνατε Πανηγύρια;

Πανηγύρια;; Α' κατηγορίας, 4 διπλούς χορούς. τώρα τσιμουδιά δεν βρίσκεις τίποτα. Από 650 άτομα αμφιβάλω άμα βρίσκεις 150 άτομα.

Φεύγουν, φεύγουν που λέμε σαν τα κοτόπουλα. Χτυπάει η καμπάνα συνέχεια..

-Εδώ στην Κόνιτσα πότε ήρθες;

-Το '58, ήρθα εδώ, αγόρασα αυτό το οικόπεδο. Αυτό είναι του παπά.

[00: 07: 38 -00:08:56] Πως ήταν η Κόνιτσα όταν ήρθες εδώ;

- Η Κόνιτσα ήταν δράμα, δεν ήταν η Κόνιτσα που είναι τώρα, εκεί που είναι τα ταξιά ήταν μουλάρια . Το Δίστρατο είχε μουλάρια και τώρα έχει 350 νταλίκες. Αλλάξανε πολύ τα πράγματα κοπέλες. Πάρα πολύ. Να μην έρθουν τέτοια χρόνια για τους νέους. Πείνα; Πεθαίνουν τα παιδιά και ήταν η μαμά και έλεγε:

[00:08:20]«Πέθανε ο Γιάννης που έπαιζες χθές», από την πείνα! Αλλού στην Αθήνα τα μάζευαν με το κάρο. Εδώ δεν ήταν αμάξια. Δύο αμάξια ήταν και τώρα... περνάς; (γελάει) έτσι. Καιρός, καιρός πολλά τα λάχανα πολλά τα καρμπολάχανα. Ε να πούμε και κάνα αα.

- Τί δουλειά έκανες κυρ Νίκο;

[00:08:56- 00:13:53] Υλοτόμος

- Α! Η δουλειά μ. Είμαι υλοτόμος, στα βουνά από 8 χρονών. Είχαμε νεροπρίονο. Σκίζαμε δέντρα... Καλά που με ρώτησες. Λοιπόν, ταβάνια, πατώματα, γκρινδιές, με τα χέρια.. όλα με το νερό.. Είχαμε εργοστάσιο με νερό στο Στόμιο απάνω.
- Στη Μύγα;
- Στη Μύγα μπράβο, δουλεύαμε εκεί απάνω εκεί σκίζαμε κούτσουρα από 8 χρονών. Από 18 χρονών, χειμώνα καλοκαίρι. Παίρναμε από το δασαρχείο τα δάση και μεις δουλεύαμε, ήταν δική μου δουλειά.
- Και οι γονείς συ ήταν υλοτόμοι; Ο μπαμπάς σου;
- Ο μπαμπάς μου ήταν υλοτόμος βέβαια. Ο μπαμπάς μου ήταν υλοτόμος, πίσω του και γω. Έτσι ήταν τα πράγματα. Τσαγκάρης ο μπαμπάς, τσαγκάρης και ο γιος. Οι νέοι τώρα, τσαγκάρης δεν βρίσκεις, α τότε τα παιδιά στα δικά μας τα χρόνια πηγαίνανε στο γυμνάσιο το παιδί του παππά και το παιδί του 'δράκα'. Τώρα 35-40 παιδιά στο Δίστρατο περάσανε όλα. Πού να μπουνε. Άμα είναι 10 για την τράπεζα οι υπόλοιποι που να μπουνε. Όλοι οι νέοι ταχτήκανε στα γράμματα. Εγώ τελείωσα την Δευτέρα δημοτικού. Γιατί το '32 γεννηθής το '42 πιάστηκε πόλεμος. Μετά αρχίσανε κάτι νυχτερινά.. αλλά εγώ εκεί απάνω στη Μύγα. Μάλιστα..
- Και όταν ήρθες στην Κόνιτσα συνέχισες να κάνεις αυτή τη δουλειά;
- Ναι, κοίταξε όταν ήμουν στο Δίστρατο επειδή τα παιδιά μεγάλωσαν και ήταν καλοί στα μαθήματα, μου λέει ο δάσκαλος: « φύγε γιατί θα τον αδικέψει». Και εγώ ήρθα εδώ και αγόρασα το οικόπεδο, και γι' αυτό έφυγα τότε από κει, για τον Κώστα. « Θα το αδικέψεις, θα το πάρεις στα κούτσουρα και το παιδί» Στα κούτσουρα δουλεύαμε.. Είχα καλή δουλειά, παίρναμε καλά λεφτά, τώρα τί θα κάνουν οι νέοι; Δεν υπάρχει τώρα..
- Όταν ήρθες στην Κόνιτσα, πως ήταν η Κόνιτσα;
- Η Κόνιτσα ήταν ένας καρνάβαλος. Τίποτα.

[00:13:53-00:15:36-] Οικία Χάμκω και χτίσιμο Αγίου Νικολάου

- Η Χάμκω εδώ πως ήτανε
- Α, η Χάμκω, ήταν πιο καταστρεμένο έτσι. Τώρα φτιάζανε κάτι. Για τη Χάμκω άκουγα από τους άλλους. Λοιπόν, η εκκλησία του Αγίου Νικολάου όταν χτίσανε, χτυπούσαν από εκεί πέρα οι Τούρκοι αυτούς στην εκκλησία. Και αν δείτε στην εκκλησία από ένα σημείο και πάνω είναι αλλιώς χτισμένο. Από κει απάνω γιατί

το χτίζανε νύχτα, γιατί τους χτυπούσαν οι Τούρκοι, νύχτα έγινε η εκκλησία.
Έκαναν ζημιιά οι Τούρκοι. Φαίνεται η εκκλησία, ήταν χτισμένη τη νύχτα.

[00:15:36- 00:18:56] Για τον πάτερ Κοσμά έχεις ακούσει τίποτα;

- Μμμμ, Για τον Άγιο Κοσμά ξέρω κάτι. Τον Άγιο Κοσμά, στη Σμίξη άφησε κάτι. Α, να πούμε για εδώ τώρα. Πέρασε από το Ελεύθερο. Παιδιά.. να σας πω για τον Άγιο Κοσμά τώρα. Πέρασε από το Ελεύθερο, τα ήξερε όλα τα χωριά αυτά. Πέρασε από το Ελεύθερο και του κλέψανε τα παπούτσια. Και του έδωσε μία κατάρα, κατάρα του έδωσε: « Να φορέσετε λαστιχένια παπούτσια.» Και τώρα άμα υπάρχει καμιά γιαγιά ακόμα θα δεις φοράει λαστιχένια παπούτσια. Στο Ελεύθερο. Μετά στο Παλιосέλι δεν ξέρω τί έγινε. Μετά στα Άρματα, πέρασε και έβαλε ένα δέντρο. Και νομίζω όταν περνούσα ήταν, αλλά τώρα έχω καιρό να πάω. Και νομίζω κάτι είπε, δεν θυμάμαι: « Όταν θα πέσει αυτό... κάτι θα γίνει». Και πέρασε από το Δίστρατο. Εκεί, εδώ είναι όλο το παν τώρα. Πέρασε από το Δίστρατο. Στο ποτάμι κάτω στη γέφυρα, εκεί πέρα πάει στην άκρη στο χωριό εεε πέρασε με το μαστούνι, ένα, δύο, τρία : « Εδώ θα φυτρώσει ένα δέντρο μεγάλο και θα γίνει μία εκκλησία του Αγίου Γεωργίου». Έγινε και η εκκλησία και άμα πας το δέντρο είναι θηρίο. Κουπάτς το λέμε εμείς οι βλάχοι. Εκεί στην άκρη στο χωριό. Θέλετε μετά από κεί να μπειτε στον πρώτο μαχαλά, είναι μία ανηφόρα στην άκρη εκεί είναι το σπίτι το δικό μου. Να το κάνετε όμως αυτό κατεβείτε στη γέφυρα!
- Πότε πέρασε;
- Α αυτό δεν το θυμάμαι, παλιά πολύ παλιά. Δεν θυμάται κανένας. Αυτό είναι άγνωστο για μένα. Αλλά καλά που με ρωτήσατε για τον Άγιο Κοσμά.
- 00:21:01Καμία ιστορία για το Στόμιο έλεγαν παλιά; Πότε χτίστηκε το στόμιο;
- Α, για το Στόμιο δεν ξέρω..
- [00:26:16-] Λοιπόν, στο Δίστρατο άμα ήταν ένας άρρωστος... « Ποιος θα πάει στην Κόνιτσα; Να φέρει φάρμακα;» Εκείνο ήτανε κατσικόδρομος, από εκεί πήγαινες από κάτω, έχουν φύγει πολλοί από εκεί και έχουν φύγει από τη ζωή. Λοιπόν, ποιος θα πήγαινε; Ο Νίκος..100 χμ, 50 και 50 100. 5 ώρες ερχόμουνα και 5 ώρες έλα, 100 χμ. Ρώτα όποιον θέλεις, με ξέρουν όλοι..100 χμ 10 ώρες.. Πόσο πάει η ώρα;
- [00:28:56- 00:32:36] Τραγούδια: Το γιατρό+ βλάχικο του γάμου.
-

